

ලෝවැඩ සඟරාව - විද්‍යාගම මෛත්‍රීය ස්ථවිර පාදයන් වහන්සේ

1. සෙත්සිරි දෙනමහ ගුණ මුහු
සත්තට වන බව දුකට වෙ
තින් ගානදුර දුරුලන දිනි
සිත් සතොසින් නමදිම් මුණි	දානන්
දානන්
දානන්
දානන්
2. ඇම පමණින් පැවසූ මුනි දැන
මෙම හැම දෙන බලවයි දැක්විය
තම තම නැණ පමණින් දැන ගත
මම නමදිම් සදහම් පහදා	තතු
යුතු
යුතු
සිතු
3. සිරිමත් බඹ සිරිසෙහි පා
සැරියුත් මුහ මුගලන්
පිළිවෙත් සරු මහ සඟගණ
මුදුනත් දී නමදිම් බැති	පිසිනා
පිළිවෙළිනා
සොබනා
පෙම්නා
4. මනරම් නරදම් සැරදම්
මෙලෙසින් බැතියෙන් අදරින්
වෙසෙසින් පෙළදම් නොමදන්
පවසම් කල කම් පල දැන්	සඟනට
නමකොට
දනනට
හෙළිකොට
5. දහමට සරිකොට වළවෙන්
කවියට සිත පහදා සිට
සිහිකොට කද පිළිවෙළ දොස්
නිවනට සපැමිණි සඟ සැට	පෙර කී
නිස කී
නොයෙකී
නමකී
6. විබැවින් වළවෙක් කීවයි
නොවමින් බැතියෙන් අදරින්
සතොසින් ඇසුවොත් මෙදහම්
සැබවින් සිදුවෙයි සඟමොක්	අනදර
නමකර
මනහර
සිරිසර
7. බිම ඉඳ සිට කී බණ
විම තිව උඩ ඉඳ සිට
කැමතිව කීවොත් විම
විම වද සඟමොක් සැප	නාසන්නේ
නාසන්නේ
සාසන්නේ
සාදන්නේ
8. සියල් සසර දුක් දුරුකර
අසල් කරන මොක් සිරිසැප
සියල් සතුනි පිං කරවයි
නොකල් අටකි පින්කම් කළ	නොයෙකි
නිසකි
මුනිකි
නොහැකි
9. සිතුවම් බිය කරවන
වැටුණොත් එක්සිය සතිසක්
බලවත් දුක් විඳිනෙය
මඳකුත් පිනකට නැත	අරතරයේ
නිරයේ
කරදරයේ
අවසරයේ
10. තිරිසන් ජාතියැ උපනත් පව්
අවසන් නොව බිය පවතියි පිට
මද සන්සුන් කමකුත් නැත හැම
සලසන්නේ කෙලෙස ද සිත පින	කොට
පිට
විට
කට

11. උපනත් ප්‍රේතව පවිකොට
කලෙකත් නොලැබෙයි සෙමිසොටු
උගුරත් නොතෙමෙයි සුගඟ
කලෙකත් පින් නොකළැති මැයි	නොපණන්
පමණක්
වැටුත්
සිතූණත්
12. පවි මිස පිනකැයි නොකරන හැම
මුනිබණ නොපැවති නා පිටසක්
නිසි ලෙස උපනත් ලැබ දන මන
කිසි කලෙකත් කුසලක් නොකළැති	කල
වල
කල
බල
13. දද මිනිසුන් බස් ගෙන කිසි
තද අකුසල් කොට කුසලින්
අඳ ගොලු බිහිරව ලදුවත්
මඳ පිනකුත් නොපිරෙයි බල	කලෙකය
වැළකය
මේකය
නිසකය
14. සිත මිස කය නැති බඹ ලොව
සිත නැතිවම කය ඇති බඹ
මෙද සත පින් කොට උපදින
වහි උපනත් කුසලක් නොම	සතරකි
තලයකි
පෙදෙසකි
කල හැකි
15. බළකොටුවත් තර මෙසසර
මුලැසටුවත් දලුලන පවි
විෂ කටුවත් සගමොක් මඟ
මිසදිටුවත් අයටත් පින්	නුවරේ
පළුරේ
අතුරේ
නොපිරේ
16. බුදු කෙනෙකුත් මේ ලොව
අඳු රෙක්මය සදහම් නැති
ඉඳු රා නොදැනෙහි පවි පින්
සිදු නොකළැති ඉන් සගමොක්	නූපත්වර
මෙසසර
තොරතුර
සිරිසර
17. සැබවින් බණ ඇසුවත්
ගොළුවත් බිහිරන් සේ නොව
ඉදිනෙන් මිස තොප කුසලින්
මෙලෙසින් පින් නොකළැති කල්	මුනිදුන්කි
සැලකි
වැලකි
අටකි
18. දිගු පුලුලින් සක්වල වත් සිදු
සිය වසකින් උඩ වන කැස් බෑ
විය සිදුරෙන් නැගෙනත් දුගතිය
තව උපදින්නට බැරි මෙමිනිස්	කස
නිස
බැස
කුස
19. කලකිනි බුදු කෙනෙකුත්
දුකකිනි මිනිසත් බව ලැබ
මෙදෙකිනි මෙසසර දුක් දුර
සුදනෙහි කිම වීරය	උපදින්නේ
ගන්නේ
ලන්නේ
නොකරන්නේ
20. පස්පවි කොට මෙතැනත් ලැබ
ගොස් නිරයේ දුක් විඳිනා
රැස්කොට ඉන් පින් මේ මිනිස්
සිස් නොකරවි කලකින් ලත්	සෝකය
අනේකය
ලෝකය
මේකය
21. කන්නත් මෙය විස අඹපල
මත් සන්තොස් කර කිම පල
දැන් දැන් විසි මරුවා පසු
ඉන් පින් මය කටයුතු නම්	රිස්සේ
සෙස්සේ
පස්සේ
දස්සේ

<p>22. ඉස ගිනි ගත්තෙකු එගිනි නිවන
කුසලට මදකුත් පමා නොවනු
මෙසසර අත්තර නොයන මෙදුක්
වෙසෙසින් නැත අත්තරිනා</p>	<p>ලෙස
මිස
රැස
උපදෙස</p>
<p>23. තනකින් ගෙන දැමුවොත් කරට නුබ
අතරක නොරදන මෙන් මේ බිම
සිත සතොසින් පින් නොකළොත් නිසි
නැත වටිනා තැන් සසර අපා</p>	<p>කුස
මිස
ලෙස
මිස</p>
<p>24. තිරව නොසිත කුණුකය
නොතිර බවට විදුලිය
නිතර මෙකය පවකට
කවර කුසල් ඒරිය</p>	<p>මෙතමාගේ
උපමාගේ
නොනමාගේ
නොපමාගේ</p>
<p>25. අදුරෙහි අස්ලොම විදිනට
විදුලිය පැහැ වැර දුනහොත්
විදුලිය වත් මේ කය ලත්
සිදු නොකළොත් මතු සගමොක්</p>	<p>දුරදී
වරදී
තැනදී
වරදී</p>
<p>26. කොතන වුණත් නැත මරු හට
විදින මෙසැප පින් ඇති තෙක්
ගෙවන සසර දුක් බුදු බණ
කුමන නැටුම් කෙළි කවට සි</p>	<p>බාදා
වේදා
නාදා
නාදා</p>
<p>27. සැදැහැත් තන්හට බව දුක්
යහපත් කල් මේ කල් මිස වෙන
දැනිතොත් දන්සිල් ගුණ සත
පැයකුත් අවුරුදු දහසක් විත</p>	<p>නොකැමැති
නැති
නොනැවිති
රැති</p>
<p>28. අද අද එයි මරු පින් කර
කෙලෙසද සෙට මරු නේති
කිකලද මහ සෙන් මරු ඇප
කුමටද කුසලට කම්මැළි</p>	<p>ගන්නේ
සිතන්නේ
වන්නේ
වන්නේ</p>
<p>29. කුමටද කා බී නිති සර
කොතැනද මේ කය අරගෙන
ඇම සඳ නොමැළිව පින් කර
එම වද සගමොක් සැප</p>	<p>සෙන්නේ
යන්නේ
ගන්නේ
සාදන්නේ</p>
<p>30. තෙරව සසර සයුරෙන් තෙපි
තිරව ලබන මොක්සිරි සැප
තොරව පවින් නිතරම මුනි
කරව කුසල් ඒරිය පසු</p>	<p>නොලසා
උදෙසා
බණසා
නොබැසා</p>
<p>31. හැමවිට පිනටම සිත
නිවනට මග එම වද
වැඩකට කී බස් කිම
තිරයට වත් කලදෝ පොප</p>	<p>පාදන්නේ
සාදන්නේ
නාදන්නේ
දන්නේ</p>
<p>32. මොක්සිරි දෙන මුනිඳුන්ගේ
කප් කොළ සිය දහසකිනුත්
පත් වු එබුදුන්ගේ යුත්
එක් වරදුණ නැත පරලොව</p>	<p>උපතකි
නොලදැකි
මෙකලකි
පිහිටකි</p>

33. අත්වැඩ පරවැඩ සමච
මෙත්සිත සවිසත කෙරෙහි
ඒත් බැරි නම් තොප සසර
සෙත් පුර සැප කෙලෙසකඳ	සිතන්නේ
කරන්නේ
ගෙවන්නේ
ලබන්නේ
34. මස් ලේ නැති ඇට බලු ලෙච
කුස පිරුමක් පලයක් නොල
ලෙස් ඒ සැපතෙහි සැප
දොස් නොපෙනෙනු මිස දුක්මිය	කන්නේ
බන්නේ
නොසිතන්නේ
වන්නේ
35. මස් කැටියක් ගත් උකුසෙකු
මස් නොදැමුව උකුසත්ගෙන්
පස් කම් රස ලොබ කළහොත්
පස් විසි මහ බයකින් දුක්	අහසේ
වැනසේ
වමසේ
සැලසේ
36. සෙන සලසන මුනිබණ ඇත
ඇත තොපගේ කන් ඇසුමට
නැත කරනට පිතකුත් මෙතොපට
සතර අපා දුක් වද විඳිනට	ස්මිතිරි
නොබිතිරි
බැරි
බැරි
37. කරන කලට පව් මීරිය
විඳින කලට දුක් දැඩ්වෙයි
ඇඳින වපව් දුරලන උප
නුදුන මැනවි තුන්දොර අච	මීසේ
ගිනිසේ
දේසේ
කාසේ
38. අදමින් ජීවත් වෙනවා
දැහැමින් මිය යනු සොඳමයි
මෙලෙසින් වදහල මුනිබණ
සැබැවින් පින්කොට පැමිණෙව්	විතරට
දනහට
සිහිකොට
නිවනට
39. වකම සතකු තම මව් මළ
වෙනම ඇඳු කඳුලේ බිඳ
මෙහැම මුහුදු දිය අඬුවන
තවම සසර ආලය ඇයි	දුකටා
වලටා
කලටා
තොපටා
40. ප්‍රිප ගිනි මොළුවන තෙක් දිය
සැපයක් යයි කකුළුව දිය
වපවත් තොප සිතතොත් නොහැ
සැපයක් නම් නැත මේ රස	සැළියේ
කෙළියේ
කිළියේ
කෙළියේ
41. උඩු සුළගට අල්වා ගෙන
තණසුළ නොදැමී නම් අත
වර පල යයි කම් රස තොප
වද කල කම් නිරයේ සැප	යන්නේ
දන්නේ
ලන්නේ
වන්නේ
42. පිරුළෙන් අරගත් අබරණ
දමමින් ගැතිවන අයමෙන්
පෙර පින් ඇති තෙක් විදිනා
තෙපි දැන් උඩගුව නොවදිව්	මගුලට
අනුනට
සැපතට
නිරයට
43. වදයට බැඳගෙන ගෙනයන
වද මල් දම්ලු බෙර පිරි
ලද ඉසුරෙහි ලොබ කල හොත්
වද සැපතෙහි කළකම් මරු	සොරටා
වරටා
තොපටා
රවටා

44. දුමුවොත් ගිරි මුදුනෙන් හෙන පවතින් කම් නැති මෙන් ඇඟ ජරයෙන් මැඩෙමින් යන මරු සැපතින් පලකිම පවී කළ	සොරුටා
ගිමටා
මුවටා
තොපටා
45. අලවන මේ කම් රස දොස පලයවී තපසට පුලුවන් පල රස වීඳ ගස උඩ උන් මුල සිඳිනා තෙක් ඉදිදෝ	විමසා
වයසා
මිනිසා
නොබැසා
46. බණ නම් නිබොරුය කය නම් නොතිරය අදහා පණ නම් තණ අග පිනිබිදූ පින නම් නොපමාවම කර	මුනිවරයන්ගේ
ගන්නේ
වැන්නේ
ගන්නේ
47. අසන් මෙමා කී දේ වැඩ ඇති පසන් සිතින් උන්නත් පවී කර උපන් නොතින් මතුයක් බූ පයින් ඇවිද පිනකුත් බැරි	වන
මින
පිසසුන
වපවින
48. ලොබේ සිතින් පවී කම් කළ ඉබේ ඉන්ට නොමදී සිතු හබේ කියති ගෙන ගොස් යම ලැබේ නිරාදුක් පැමිණේ	සතටා
රඟටා
රජුටා
විවිටා
49. නොසින් නොයෙක් සැප වීද සමහරු ඇසින් ම දැක පවී පින් කළුවන් බසින් කීවත් අදහා පින් නොක ගොසින් නිරේ වැටුණොත් දුක් නිමි	නිති
ගති
රති
නැති
50. පින් පවී නොදැනම අනුවණ කම් කන් නන් මස් රස හොදමයි කර ඉන් ගැලවෙනු බැරි නොගොසින් නිර දැන් එම ආලය අරිතේ අද	කොට
තුට
යට
සිට
51. කාලා රස මුසු හොපන කර ගාලා සුවදැරි සඳුනුත් ලාලා අබරණ රිසි ලෙස සැර පාලා ගිය වැනි බහු රූ කෝ	පෙමි
මනරමි
සුමි
ලමි
52. මෙබස් තම නුවණින්ම විමසා නොතිරවූ කය ගති දෙතියේ කුණුයෙන් යුතුව මඳකුත් සාරනු බව නැණින් මිනිස් බව ලත්තැනේ කුසලක් නොකර උන්නොත් අපල සතිස් වක්සිය නිරේ වැටුණොත් වීදයි අනුවන කම්	අසන්ගේ
දන්ගේ
වන්ගේ
දැනෙන්නේ
53. පෙරත් ජාතිය පතාගත් දැන් හේතු බලයෙන් ලගත් වෙන් නොව සමග දවසර උන් නමුත් පණත් යන කල තනිව ගෙයි උන් අයත් වෙන් වෙන් පිනුත් කල නිති කැටුව යෙයි ගිය තැනේදී	මෙතැන්නේ
සෙනෙහසින්ගේ
බිදින්නේ
සැපවිදින්නේ
54. සාරනු කුණකයක් ඇරගෙන කරන බහු නාටක නැර තම හිමි සමග දවසර උන්නමුත් සැප ගෝර මරුවා පැමිණි කල් දැන යන්ට කැඳවා එන බාරවන සුටුවන්ට බැරි වෙද පිනක් කරගත්තොත්	තදේ
විදේ
සදේ
සොදේ

55. සරණ මුහුදුගේ අදහ පිනකුත් නොකර ඉන්නේ මරණ පැමිණෙන කලට යමියා අවුත් කරදවා කරන සොදකම් දන් පිනක් කළ කියනු නුවනින් කුමන අනුවන කම් ද නැයිති අඩනු සිටුවා	කුමටදෝ
යන්ටදෝ
සොදවදෝ
ගන්ටදෝ
56. අඩලා කම්පාව උන්නන් ඉතින් දැක්මක් තනාලා සිත පිනක් නොකරමි කුමට උපයා දමාලා යන නරක කුණු කය කුමටදෝ සැප දිනාලා සුරපුරට යන්නට ම කී බණ	තොවන්නේ
තබන්නේ
විදින්නේ
අසන්නේ
57. සිටින ඇවිණ ගෙන මෙසසර විදින මෙසැප ජරයෙන් තැළී දකින නැටුම් වැනි විදුලිය මෙදැන නොකර කුසලට කම්	බිලියෝ
තැළියෝ
විලියෝ
මැළියෝ
58. දැන් පිති බැරි දේකැයි සෙදදර අන් කළ පින් අනුමෝදන් උන් කළ පින් සරි පින් ලැබ ඉන් වද සගමොක් සැප	බිලිවේ
වන්නේ
ගන්නේ
සාදන්නේ
59. සයට වේද රස මුසු බත් ගඳට වේද ඇග සුවද ලෙඩට බේත් මේ මෙලොව කුමට මීට සැපයෙකැයි	කන්නේ
කරන්නේ
සතුන්නේ
කියන්නේ
60. මානෙන් ඉදිතත් මේ සැප පෙරු සිනෙන් ගෑ සුවදක් සේ බොරු දානෙන් සිලෙන් නොකලොත් දරු පානෙන් අඳුරට ගෙනයයි කරු	මය
මය
මය
මය
61. දරුරැස ගිනි ඇවිලුණු කල ගිනි මිස දර යැයි යන බස වම ලෙස වක්කොට වදහළ දුක මිස කය යැයි යන බස	නිබදේ
නොයෙදේ
මුනිදේ
නොයෙදේ
62. ඉඳතොත් බෝ කල් ජරයෙන් නැතහොත් වැද යයි මරුමුව මෙමහත් ජරමර දෙදෙනා මෙසැපත් සැපයයි ගනිදෝ	විසිරි
කුහරේ
අතරේ
කවරේ
63. අසල් ගෙයක සොරකම් කිය කුහල් සිතීන් ඉන්නේ තම ගේ සියල් සතුන් මරු ගෙන යනු දැක කුසල් නොකර ඉන්නේ ඇයි නොව	දවසෙක
රුක
දැක
සැක
64. ගග යන ඇත්කුණ ඉඳ මස් සිදු මැද වැද වැනසුණු මෙන් ලද ඉසුරෙහි ලොබ කලහොත් බව සයුරෙන් ගමනෙක් නැත	රසටා
කපුටා
තොපටා
ගොඩටා
65. පර සතුරන් එහි එහි යන ඇර අඹු දරුවන් යන තොප ගොර ජර මරු එනු දැක දැක පර මාදව ඉන්නේ ඇයි	බසටා
වලටා
වෙනටා
පිනටා

66. ගග වතුරෙහි වන මිනිසකු
ළග කළ ඔරුවට නොනැගෙන
සග මොක් දෙන බණ අදහා
දුගතිය වැද ගොප කිම දුක්	දුකින්
ලෙසින්
නොගනේ
විදිනේ
67. ශිල්ප නැටුම් සේවාකම්
අල්ප දෙයක් උදෙසා විදිනේ
ශිල්ප හදා රැක්කෝතින් තතු
කල්ප දහස් සුර සිරි විදිනේ	පාතද
වද
ලෙද
වෙද
68. උන්නත් නැගී සිටිනට බැර
සිටියත් ඉදිනට බල නැති
ජරපත් වූ කල නොතිබෙයි
කරතොත් කරගත් දන් පින්	තීරුව
මාරුව
මේරුව
සීරුව
69. මුත් හැම අඹු දරුවන්
පින් බලයෙන් බෝකල්
උන් කළ පින්මය උන්
ඉන් සිත ලොබමය ගොප	උපදින්නේ
පවතින්නේ
රඳවන්නේ
පවතින්නේ
70. ශිල ගුණේ පිහිටාගෙන
ආලය කර රකිනා ගොප
බාල පියඹු දරුවෝ නම්
බාල කලට කෙළිනා උතු	නොයිදේ
නිබදේ
මෙසදේ
වළදේ
71. දුක් ගෙන රැස් කළ දන හැර
නික් මෙන නිරයට නරයන්
දුක් දෙන අඹු දරුවන් නිති
මොක් දෙන පිරිසිදු සිල් නොම	කැමති
සිරිති
රකිති
රකිති
72. නෙලදත් අහරක් සා දුක් දුරු
නැතුවත් කඩ රෙද්දක් එක
බලවත් නිරයේ තද දුක් සිහි
මදකුත් පසු නොබසිවී ගොපි	කොට
පටකට
කොට
පිනකට
73. නසතොත් සිත ලොබ අනුවන
වසතොත් සැදැහැත්තන් ඇති
දෙසතොත් සගමොක් දෙන උප
අසතොත් මුහිදුන් වදහල	දොසමය
දෙසමය
දෙසමය
බසමය
74. වැනුවා නම් බුදු ගුණ
තැනුවා නම් තම සිත
දෙනුවා නම් දන් පින්
දිනුවා නම් පරලොව	වැනුවාමය
තැනුවාමය
දෙනුවාමය
දිනුවාමය
75. අසතොත් නිවරද මුහිදු
හරතොත් නොතබා දස
රකිතොත් සිත පිරිසිදු කොට
දනිතොත් මෙසියල්ලට මේ	තෙපුල්මය
අකුසල්මය
සිල්මය
කල්මය

76. මෙස සර රුක දුක් විස පල ගත්
ලෙස ඇති වෙයි පව් සිය පලයෙන්
නොස වඩමින් ඉන් බැහැර නොයා
දස අකුසල් පල අසව මෙයින්	අතු
යුතු
සිතු
මතු
77. බුදු බණ අසමින් සිත
කුරුපණ කම් ඇරපිය
පර පණ නැසුවොත් කවර
අපමණ දුක් දෙයි සතර	සතපායේ
ඒපායේ
උපායේ
අපායේ
78. මැඩියන් නයිමුව ගොදුරුව
පණුවන් කන මෙන් රස විද
සැලෙමින් ජර ගොර මරුමුව
බලමුත් පර පන වනසන	ඉදයා
විදයා
වැදයා
ලෙදයා
79. බලයෙන් වත් කිසියම් සොර
සියතින් වත් දැනුදු උප
පරසන් තක දෙය ගත
තිරයෙන් තිරයට පැමිණොයි	සිතකින්
දෙසකින්
සොරකමකින්
විතෙකින්
80. ලොබිනා මිහිරිව සොරකම් කළ
විදිනා දුක් මේ ලොව මෙතෙකැයි
මෙදිනා ඒ දැක දැක ඉන් නොනැ
ඉඳිනා කල කීකලෙක වේදෝ	සත
නැත
වත
සෙත
81. අසු කොට ගත නොතබති
වදකොට මරුවන් නැත
ලඝුකොට නොසිතවී පව්
තිරයට ඇදගෙන යනවිම	ආදාරය
ච්චිවාරය
පරදාරය
පාරය
82. අසුවාම කියන බස් අර
මුසවා බස් කීවොත් එක
වසවා දෙවී ලොව යන මං
පැසුවා මිස නාරී ගොර	තරයේ
මුරයේ
තරයේ
තිරයේ
83. පලදෙන පව් පින් දෙක
පවසන බස් උරසක්
බිඳුවන බස් වැඩ නැති
මතු වන දුක් නොදනෙන	නොබලා මේ
මාලාමේ
කේලාමේ
වේලාමේ
84. ඇවිස නොබැන බස් කනට යවුල්
සිතස ගොසින් කිය කියතොත් පිය
පරුස තෙපල් බිණුවා නම් මහ
විවිස නොයයි පරලොව දුක් දී	ලෙස
බස
දෝස
සීම

85. පෙරසිට විශතුන් නොකියා
දෙලොවට වැඩ නැති බස්
කෙළියට වත් ඒ වැඩ නැති
නිරයට වැද යන රජ	වැළකී
අකුසලකී
බසකී
මාවනකී
86. අන්සතු සැපතක් දැක දළ
උන්ට නොවී මට වේවයි
උන් කල ඒ සිත හටගත්
උන් මතු නිරයේ දුක්මයි	ලොබිනේ
සිතීනේ
පවිනේ
විදිනේ
87. රිසිනු දනහට කර කෝ
නසී වයි යන සිත වෑපා
බසිනා නිරයට ඒ පා
කිසි කලෙකත් ඒ ඒ පා	දේයා
දේයා
දේයා
දේයා
88. නිවනට මග මුනි
දහමට වෙන් වූ දෙසැරක්
සිරිකොට ගත් සිත වෙයි මිස
සසර බිජුවට මයි ඒ	කියමි
සමයමි
දිටුයමි
සමයමි
89. නොයෙකී රස බිම නිඹ බිජුවට
එමකී සිටිනෙය තිත්තම පල
මෙමකී මිසදිටු අදහස් ඇති
කළකී දෙය අකුසල් මිස පින්	ලත
ගත
සත
නැත
90. හට සිල් මිසදිටු ගත් අය
අට ගත් දුක් ගිහි කද මැද
අට මහ නර කය පැසුනත්
පිට සක්වල එක් පෙදෙසක	නියතී
පැසෙතී
නොනැවතී
පැසෙතී
91. මේ දස අකුසලින් නෙකුත්
උපදෙසකින් බසකින් කර
එවිගස ඒ අදහස කින්
නොනැවත මොහු හැමදෙන	කලහොත්
වූවොත්
සිතුවොත්
නිරයටයෙන්
92. කරදර දස අකුසලයෙන්
වැරසර පෑවොත් මෙමිනිස්
මෙරහිර මුදුනින් හුනුමෙන්
පරතෙර නැති දුක් සයුරේ	නොමිදී
ලොවෙදී
නොරඳී
කිමිදී
93. බුදුවත් මෙතෙකැයි නොකියැකී
බලවත් මහ දුක් විදුවන
සිතුවත් බිය වන අටමහ
ඔසුපත් එක්සිය සතිසෙක්	පිරිසිඳ
හැමසඳ
නිරයද
වෙද

94. තෙසියක් තෙප් මුව වැඳ සිදුරුවගත
දවසක් මිනිසකු විදි දුක් නොනැවත
මොහොතක් නිරයේ විදි දුක් සමවත
අබැටක් හා සර් නොවොදෝ හිමවත
95. පෙර අගනක් එක් එලු දෙනක හිසසිදා
සිය ලග වැළඳී හිනි දැල් නිරය දුක්විදා
ඇය ඇග ලෝම ගණනේ ඉස් කැපුම්ලදා
මෙම රග වේය කාටත් අකුසලේලෙදා
96. කෙළියට කඩක් සගවා යහලුවකු ගෙනේ
එළි කොට නැවත දුන් මිනිසකුට මෙතෙකින්
විළි වැස්මක් නොමවිය දෙවි වුවත් අනේ
කෙළියට එත් නොකරවී සොරකමක් දැනේ
97. නැණ නැති අයෙක් පෙර පරදුර බවී කැමතී
ගුගුරු ගැලෙති තිස්වා දහසින් උඩෙතී
හිමිනැති තවම ලොහොකුඹු නිරයේ පැසෙතී
නොකෙරෙහි මෙපවී නුවණැති අය වැඩකැමතී
98. පැදිව රපෙක් බොරු බස් කී විගසකයා
නැතිව රිද්දි බලයෙන් ඒ මිනිස්කයා
පොළව පළාගෙන ගොස් වැටුණි නරකයා
මෙලොව සතුහි ඉන් බොරු කීම නරකයා
99. පිසුණු කයා සග දෙනමක් වෙනස් කොට
පැසුණු එකෙක් නිරයේ කල්පයක් සිට
මුහුණු කුණුව තව ප්‍රේතව විඳී ගැහැට
පිසිණු බසක් නොකියමි අද පටන් සිට
100. පෙර මහනෙක් සඟගණහට බැණ නපුරු
නිරයේ වැටී බීම සත් ගවී වැඩෙන තුරු
ගොර දුක් විඳී තව ප්‍රේතව සිට කුරු
පර හට එයින් නොකියවී බස් නොපිය කරු
101. කීවොත් වැඩක් නැති බස් ගොර නිරා ගැබේ
මහත් කුරුරු දුක් විඳ යලි ආවොත් මොබේ
කීවත් සැබෑ නොගනිති ඔහුගේ බස් සබේ
ගෙවත් සසර දුක් මෙම නොකියතොත් සැබේ
102. අන්සතු දෙයක් වේවයි සිතුව තමහට
ඉන් දුගතිය දුක්විද අව මේ ලොවට
උන් සිතුවත් සිදු නොමවෙයි ඒ ලෙසට
මින් මතු සිතක් නොසිතවී එවැනි පවකට

<p>103. බෝවා දහස් පැයවන නිරය වෙන
වෘජාද නම් දුර මත බව නපුරු
ආබාධ දුක් විඳවන උපනුපත්
වෘජාදයක් නොසිතවී දැන දැන</p>	<p>වෙන
වන
තැන
සිහින</p>
<p>104. කලක් නිරා දුක් බිඳ විටෙක ගොඩ
නොයෙක් රෝග අටගෙන ගත වෙයි
උදක් නුවණ නැතිවේ සිත වෙයි
මෙවක් පටක් විසමෙන් සිතනු මිස</p>	<p>දුටු
අර්ටු
කිලිටු
දිටු</p>
<p>105. බවයෙන් බවයෙහි හෙළමින්
තොප දැන් විදිනා දුක් දැන
සසරින් ගොඩ නැගුමට
ලෙස පින් පවසමී ඇසුවොත්</p>	<p>නොයෙකී
නිසැකී
මුනිදුන්කී
යෙනෙකී</p>
<p>106. අන් හට අලසව නොකොට
පින් මිස අහිකක් නොකොට
තුන් සිත පිරිසිදු කොට
උන් ගිය ගිය තැන ලැබෙයි</p>	<p>විදානය
පදානය
දුන්දානය
නිදානය</p>
<p>107. ඇතුලට වැඳ ගෙය ඇවිළෙන
පිටතට හළ බඩුමය වැඩ
මෙසිතට ගෙන ලොබ නොව දන්
තම හට එම වද මතු පල</p>	<p>ගින්නේ
වන්නේ
දෙන්නේ
දෙන්නේ</p>
<p>108. බුදිනට ගත් බත් පිඩ මිස වෙන
යදිනට දන් දෙව මතු දුක් නොවී
මෙම හට ඇති ඉතිරිය දෙමී යන
සැම රට රජ සිරි සැප ලදුවත්</p>	<p>තැන
දින
සිත
තැන</p>
<p>109. පින් නොකරන දුදනන් බස්
තුන් දොස් මල දුරුකර සිත
පන්සිල් නිති අටසිල් රැක
ඉන් මොක්පුර පැමිණෙවී නොව</p>	<p>නාදා
පාදා
පෝදා
බාධා</p>
<p>110. ලොල් සිත මුල් සිඳ නිති තැන්
සිල් පිරි සිදු කොට සඳරැස්
වල් රකිනා සෙමරක මෙන
කල් නොයවා ඉන් මොක් සිරි</p>	<p>සිතිනේ
ලෙසිනේ
රකිනේ
ලබනේ</p>
<p>111. වෙන්වා සවිසත හැමකල්
පත්වා සැපතට බවදුක්
යෙන්වා සමගිව නිවනට
මෙත්තා වනානම් වැඩිපින්</p>	<p>නිදුකී
වැළකී
මුනිකී
කමකී</p>

112. යහපත නොසිතන සැටි මේ
කිපිසත උනුනට දෙති වේ
හැමිසත වෙත කළ මෙන් බා
සැක නැත සගමොක් සැප සා	දනසා
දනසා
වනසා
දනසා
113. දෙන්නන් ණය දුන් රන් සේ
දුන් දුන් සේ තම කළ පින්
වන්නෙන් දියුණුව තියුණුව
ඉන් දැන් නුකුසි වවි පින්	පොළියට
අනුනට
තමහට
දීමට
114. මුහිදුන් බණ පද කරවා
දෙසමින් දනහට වඩවා
විපිනෙන් නොපැමිණ නිරයට
ලැබගත් මතු සග මොක් සිරි	පුහුණු
කුලුණු
දරුණු
දියුණු
115. දිවමන් මුහිදුන් දුටු මෙන්
බණ දන් නන් හට වැඳ අත්
පදයෙන් පදයට අදරින්
විපිනෙන් නිරයට යන මං	නොසවා
ඔසවා
අසවා
වසවා
116. දරුකොට හැම විට සිත ඇති
ගරු කොට වැඳ වැඳ දුටු තෙක්
මුහිදුට පුද කළ බත් මල්
සත හට සග මොක් මග වීම	මානේ
මානේ
පානේ
පානේ
117. ඇත ලොව වන පස මල් හැම
කොතනක පිදුවත් මුහිදුන්
සිත මේවී තර පිනටත්
සසරින් ගැලවෙන්නේ	දවසා
උදෙසා
නොමසලකා
කෙලෙසා
118. මුහි පුත් සඟ ගණ මව් පිය
ජර පත් කුල දෙටු ගිලනුන්
රැක සිත් සේ කල අත් පා
සුව පත් කර සිරි සිදුවෙයි	ගුරුවර
තවසර
මෙහෙවර
සුරපුර
119. ලොව ඇත්තන් නුවනින් විමසා
හිත නැත්තන් යයි නොසිතා වෙන
ගුණ ඇත්තන් ගුණ කීම නොවී
නුව ණැත්තන් පින් කරන	දැක
සක
සැක
උපාසක
120. ගොඩලමින් සත්වග බව
ගෙන නිවනේ සිටුවන තුටු
තුනුරුවනේ ගුණ සිහි කළ
නැත විඳිනේ දුක් සසරෙහි	දුකින්
මකින්
සිහින්
ඉතින්

121. පින් මිස නෑයන් වන පිහටක්
අන්ගෙන් මතු හිමිවන දෙයකුත්
ඉන් මතු අදහා සිහි කරතොත්
අන් කුසලක් නොකලොත් මෙම	නැත
නැත
සත
අත
122. කුරුපණ අවයෙහි ඉපදුම් නැති
අපමණ සැප සපයා දෙන සත
බුදු බණ ලෙස පැවතුම් බැරි මෙතො
තිසරණ මිස පිහිටක් නැත	කොට
හට
පට
සසරට
123. පුරවා සත් රුවහින් මුළු
කරවා පායක් බඹ ලොව
බඳවා රන් දළ ලා මිණි
දෙනවා ටත් වැඩි පින් බුත්	දෙරණය
පමණය
තොරණය
සරණය
124. අසමිත් මෙදහම් අලසව
පුරමින් මේ සියලු පින්දම්
කෙලෙසුන් මුල් නොතබා සිත
ලැබගත් මොක්සුව මතුදුක්	නොයිදේ
තිබදේ
පසිදේ
නොවිදේ
125. සිගපත් එකෙක් පෙර අනුරුදු තෙරුන්
තමලත් බතින් දුන්නේ එකම
බලවත් එයින් සුරපති විය ඉන්
නැණවත් කරවී පින් දන් පල මෙයින්	දැක
සැන්දක
දික
දැක
126. දවසක් පමණ සිල්ලැක කුලඟනක්
දහසක් සුරඹ පිරිවරමින් රුවින්
තවසක් සුරිදු ලග වීඳ තිරන්
විගසක් එයින් තොර නොරකවී සිතින්	පෙරා
සරා
තරා
දරා
127. කෙලෙසුන් කෙරෙන් තොරකර සිතූ
නිදුකින් ලැබෙයි බඹලොව සැප
සුදසුන් නිවන් දෙයි මරසෙන් දී
පිනකින් උතුම් පින නම් බාව	තනාමය
මනාමය
නාමය
නාමය
128. කළ පින් දීම නම් තම සිත
බැඳී රන් හිණෙකි දෙව්ලෝ යසට
නැති පුන් සඳෙකි අව බිය ගිම්
නිති පින් එයින් දෙව දුටු දුටු දනන්	සතුටුකොට
නැඟුමට
නිවීමට
හට
129. දන් දෙන සඳෙහි දෙවීරම් වෙහෙර
පින් අනුමෝදන්ව මිනිසෙක් එතැන
පින් ලැබ ගතිය වැඩි කරමින් එසිටු
ඉන් දුන නොදුන කීම	මුනිදුට
සිට
හට
අනුමෝදනාවට

130. මින් ලබමිසි නොසිතා කිසි උපකරණ
මුත් සසරින් ගොඩලමී යන කර කුළුණ
පින් පවී දෙකම නොවරදවා කීවොත් ධණ
ඉන් තොප විදින සැප මෙතෙකැයි නැත පමණ
131. බුදුන් දෙසන ධණ මිහිරෙත්ම සිත තැනී
පසන්ව උන් මැඩියෙක් කැවිටකින් ඇති
විසින් මිස තිදස ලද ඉසුරු බෙහෙ විනී
මෙවන් දහමී ඇසුමට මැළි නොවවී දැනී
132. දුක්පත් සතෙක් මුනිදුන් වෙත සිත පැහැදී
එක් දා ගැබෙක දිය බෙරලිය මලක් පිදී
සක්විති සැපත් ඉන් පතිතිස් වරෙක ලදී
දුක් නැත මෙපුද කරතොත් අකුසලින් මිදී
133. වෙස්සබු මුනිදු දැක එක වරෙක වැන්දේ
තිස් එක කපෙක දුගතිය දුක් නොවින්දේ
තොස් වඩවන සුරනර ඉසුරු වින්දේ
සෙස්ස නැතත් මෙකුසල් බැරී කුමන්දේ
134. කළහොත් සිල්වතුන් හට වතා එත
දුටු සක් කෙනෙක් වෙති මී හට ඉතා හිත
නැණ ඇත්තවුන් සාදන පින් වතා වත
ඉමහත් පිනක් දැන ගතිතොත් හිතා හිත
135. පින්කම් කරන අය ඒ දියුණුවන ලෙස
මන් සන් තොසින් එහි ගුණ කියන ඇති ලෙස
උන් උප නූපන් තැන පැතිරෙයි ලොව වසස
පුන් සද පහන් වු මෙන් අදහවී මෙඛස
136. තිසරණ ගත් එක් මිනිසෙක් එක් කළෙක
නොපැමිණ දුගතියට සිට කප් එක් තිසෙක
අපමණ සැපත් සගමොක් සිරි ලදී නිසැක
එසරණ නොගෙන තොප විදියේ කිම මෙදුක
137. අනුවණ කමින් සිහි නොකරනු මිස සතත
අසරණ තොපට පිළිසරණෙක්මය නියත
බුදුගුණ සිහින් එකගව සිහිකරන හොත
අපමණ සැපත් සිදුවෙයි සැක නොකර සිති
138. ලොවට උතුම් මුනි රජුගේ ගුණ විපුල
සිතට රැගෙන සිහි කළ නුවනින් නිමල
සතට නොවී කලෙකත් බව දුක් අසල
යසට විසින් සිදුවේ සිරි සුඛ මගුල

<p>139. නොදන්නවුන් හට පවී පින් නියම
බඳ ලොවැඩ සඟරා පිනෙහි හැම
ලද සැපතින් තොර නොව ලැබ නිති
වැද සවිසත සැනසේවා මොක්</p>	<p>කොට
විට
පිහිට
පුරයට</p>
<p>140. විදාගම වෙහෙරෙහි මෙත් තෙරිදු
සාදාරණව පැවසූ මෙත් සිතින්
බාදා නොවී මොක් දැකුමට බැඳී
පාදා සතන් සිත පවිච්චා</p>	<p>සද
නද
මෙපද
නිබද</p>

----- නිමි -----